

שיעורו השבועי של מרן ראש הישיבה
רבנו מאיר מאזוז שליט"א

בית הכנסת "אהבת התורה - איש מצליח"
רחוב הרב עוזיאל 43 ב"ב.

בשעה 21:30

בית נאמן

מוצאי שבת פרשת שמיי, כ"ח באדר-ב' תשפ"ד

נושאי השיעור:

ניתן לשמוע
בשידור ישיר את
שיעורו של מרן שליט"א
בערוץ קול ברמה.
או בקו בית נאמן:
079-9270505

א. ניסן מלך החודשים. ב. קנאת האומות בעם ישראל. ג. עלילות דם. ד. כשיש עבודה זרה חרון אף מגיע. ה. קמחא דפסחא שע"י קופת החסד "תמכין דאורייתא". ו. הכשרת כלי זכוכית. ז. פירוש "הלך אחר רוב תשמישו". ח. כיסוי מיחם שחימומו עליו פיתות. ט. שטיפה בצוננים אחרי ההגעלה. י. מכירת חמץ. יא. "הא לחמא ענייא".

בחודשים הולכים לפי ניסן ובשנים הולכים לפי תשרי

א. שבוע טוב ומבורך, חודש טוב ומבורך, ושירה יפה ומבורכת... מחבר הפיוט "מלך גואל ומושיע" **"רבי משה חוצין ע"ה"** היה מחכמי בבל לפני מאתיים שנה, ורבי יוסף חיים ע"ה הרבה פעמים הולך בעקבותיו. כל מלה ומלה שווה זהב. **"הודו לא-ל כי החודש הזה לכם ראש חדשים"**. הרבה שואלים היכי משכחת לה [- יך זה יכול להיות] **שניסן ראש חדשים ותשרי ראש השנה? התשובה היא ככה, בחודשים הולכים לפי ניסן, ובשנים הולכים לפי תשרי.** ומנין לנו שגם בימי התורה היו מונים תשרי לראש השנה? **האבן עזרא** (בשמות י"ב, ב) הביא שתי ראיות יפות מאד. ראיה אחת מהפסוק (שמות כ"ג, ט"ז) **"וחג האסיף בצאת השנה באספך את מעשיך מן השדה"**. חג האסיף זה חג הסוכות. ואם השנה מתחילה בניסן כיצד חג הסוכות יבוא "בצאת השנה"? זה "באמצע השנה"! אלא שהשנה מתחילה מתשרי, וכאשר בא חג הסוכות הוא בצאת השנה, השנה כבר יצאה. וראיה שניה מפרשת וילך - **"מקץ שבע שנים במועד שנת השמיטה בחג הסוכות"** (דברים ל"א, י), **בסוף שבע שנים חג הסוכות.** מה פתאום? חג הסוכות באמצע השנה, אלא מוכרח שיש שני דברים, יש את החדשים ויש את השנים.

חודש ניסן הוא המלך

ב. בחודשים ניסן הוא הראש, ובשנים תשרי הוא הראש. איך זה יכול להיות? הרי כל אחד יודע שאם מתחילים שנה, השנה והחודשים שלה הולכים ביחד? אלא ההסבר הוא **שחודש ניסן זה כמו מלך,** מלך של החודשים. הנה נראה שבשנים, ביום ראש חודש ניסן קוראים את פרשת הנשיאים, וקוראים אז **"ויהי המקריב ביום הראשון את קרבנו נחשון בן עמינדב למטה יהודה"** (במדבר ז' ב). וכי יהודה זה הגדול שבשבטים? לא, אלא הוא המלך שבשבטים. וגם ניסן אותו דבר, לכן כתוב "החודש הזה לכם", **לכם אותיות מלך.** ואילו [רק] ביום הרביעי ד' בניסן המקריב זה ראובן שהוא הבכור. יום רביעי של ניסן הוא יום שני של ראש השנה על פי הסימן "א"ת ב"ש ג"ר ד"ק, א"ת - ביום שחל ראשון [א'] של פסח, להבדיל יחול בו משעה באב. ב"ש - ביום שחל יום שני [ב'] של פסח יחול בו שבועות, ג"ר - יום שלישי [ג'] של פסח זה יום ראש השנה, ולמחרת יום ב' דראש השנה. אז בדיקו כמו שראובן הוא ראש וגדול השבטים אבל הוא לא מלך, ויהודה הוא גדול שבשבטים מבחינת מלכות, ככה גם חודש ניסן. "החודש הזה לכם ראש חדשים." ויש ירושלמי (ברי"ר"ה ומובא בתורה תמימה שמות י"ב, ב' אות י"ב) שאומר: **לכם ראש חדשים, אבל לא לשנים.** לשנים מונים מתשרי. פעם ערכת ספר "בני חיי" הלכות שחיבר מורי רבי **רבי יצחק בוחניץ זצ"ל**, וכשהגעתי לחודש ניסן, כתבתי: "על פי התורה השנה מתחילה מניסן". **ואבא ע"ה** אמר לי: לא נכון! השנה לא מתחילה מניסן, אלא היא מתחילה מתשרי, רק שניסן הוא כמו המלך של החודשים. זה הכל. (עיין בספר בני חיי הגד"מ עמ' 5).

עלילות דם

ג. ובחג הזה שלנו התקנאו כל אומות העולם. למה לישראל יש יום כזה שזוכרים בו את עצמם שהם השתחררו מהעול של האויב, איך זה יכול להיות?! למה יש להם דבר כזה?! אז מה הם עשו? קודם כל עשו לנו עלילות דם. פעם בכל שנה במדינות הנוצרים הייתה עלייה שהיהודים שחטו נוצרי, ולקחו את דמו לערבב אותו במצות שלהם.

אחינו כל בית ישראל הנתונים בצרה ובשביה העומדים [בין באויר] בין בים ובין ביבשה המקום ירחם עליהם ויוציאם מצרה לרוחה ומאפלה לאורה ומשעבדו לגאולה השתא בעגלא ובזמן קרוב ואנאמן. ובכללם לכל חיילי ישראל הקרובים המוסרים נפשם חזק ונתחזק בעד-עמנו ובעד ערי אלקינו.

וכי אנחנו נקח נוצרי ונהרוג אותו?! אנחנו לא הורגים! אפילו ביצה שיש בה טיפת דם אנחנו לא אוכלים אותה, אלא זורקים אותה. להרוג בן אדם ולקחת את הדם שלו? זה מה קרה לכם?! ולא עוד אלא שמצאו להם הוכחות... פעם אחת אמרו למה כתוב בשלחן ערוך (ס"ל תע"ב סעיף י"א) שמצוה לקחת יין אדום? כי יין אדום מזכיר את הדם של הנוצרי ששחטו אותו... אחר כך אמרו: כתוב בגמרא (יבמות דף ס"א ע"א) אתם קרויים אדם, ואין אומות העולם קרויים אדם. ולמה הם לא קרויים אדם? כי מותר לשחוט אותם כמו בהמות... ומה עוד? מצאו רמז בסימן דצ"ך עדי"ש באח"ב. אמרו דצ"ך ראשי תיבות דם צריכים כולנו, עדי"ש ר"ת על דרך ששעשו, באח"ב ראשי תיבות באותו איש חכמים בירושלים... אז היה חכם אחד שענה להם מינה ובינה, אמר להם: לא ככה הפירוש! אלא דצ"ך ר"ת דברי צוררנו כזב, עדי"ש ר"ת עלילת דם שקר, באח"ב ר"ת בני אברהם חלילה בזאת... חלילה שיעשו דברים כאלה! תקחו את המצות שלנו למעבדה, ותבדקו אם יש בהם טיפת דם. אין בהם כלום! אבל שום דבר לא עוזר. "שנאת עולם לעם עולם". שונאים אותנו בדם, ואין שום הסבר לשנאה הזו.

"אתם קרויים אדם ואין אומות העולם קרויים אדם"

ד. עד שבשנת תרע"ב הייתה עלילת הדם האחרונה בהסטוריה שהסעירה את כל עם ישראל.² יהודי אחד ברוסיה ששמו 'מנדל בייליס' חשדו בו שהוא הרג נוצרי. איך חשדו בו? מצאו נוצרי הרוג, והנוצרי הזה היה עובד באיזה מפעל של גויים. ומי הרג אותו? כמובן מנדל בייליס, והטילו עליו את כל האשמות שבעולם. וכל העולם היהודי התעורר. ואחד הטענות שהם טענו נגדנו, אמרו: כתוב בתלמוד שלכם "אתם קרויים אדם ואין אומות העולם קרויים אדם". למה אינם קרויים אדם? משמע שהם בהמות, ואם הם בהמות אז אפשר לשחוט אותם ולומר "וציונו על השחיטה של הנוצרים שהם לא בני אדם"... אז חכם אחד אמר להם: **אני אסביר לכם למה אנחנו קרויים אדם ואתם לא קרויים אדם.** **קמו עלינו: אנחנו לא קרויים אדם! אמר להם: תקשיבו ואחר כך נדבר ע"פ איוב י"ח, ב).** **הגמלה אדם אין בה רבים, לא אומרים אדם - אדמים. אומרים רק איש - אנשים, גבר - גברים, אבל אדם אין בו ריבוי.** (ולמה אין בו ריבוי? כי למעשה האדם האמתי זה מי שנבאר מהאדמה וזה אדם אחד בלבד. אבל לא יודעים את הטעם הזה...). **אתם קרויים אדם, כי עם ישראל נחשבים כמו אדם אחד שאין בהם רבים, כולם מרגישים כמו איש אחד.** הנה מנדל בייליס נשפט ברוסיה, וכל העולם כולו שמע, וכולם באו ללמד עליו זכות. ובאו וחקרו את מי שאמר שראה את הרצח, ושאלו אותו: מה ראית? והתברר שכל דבריו הבל וריק. אבל השופטים לא יכלו לזוז מהדעות שלהם.³

- והעלילה הזאת התחילה מהנוצרים בעצמם! הדת שלהם היא לא התחילה בנצרות, אלא הם היו עובדי אלילים ברומי, ואז הם המציאו את הנצרות. מה עשו להם הרומאים? פשוט עליהם עלילות, ואמרו שהנוצרים הורגים כל שנה מישהו, ואוכלים את הדם שלו. **אחרי שנים כשהנצרות התבססה והתגברה** (והרמ"ב" אומר (פ"א מהלכות מלכים ה"ד, ע"ש) שזה בא בכוונה מהשמים שתתפשט התורה שלנו. והעולם מלא מדברי המשיח, התורה והמצוות, בסופו של דבר יבוא המשיח ויתגלה שכל מה שהם אמרו הכל שקר, ויש לנו אלקים אחד, ותורה אחת, ומשפט אחד) **לקחו את מה שהעלילו עליהם הרומאים, והעלילו את זה עלינו.**
- ואני מקוה שאין יותר עלילות דם. רק יש ערבים שעוד מספרים לבניהם ולתלמידיהם שהיהודים שוחטים מישהו ומערבבים את דמו, רק במקום ששוחטים נוצרי אומרים שוחטים ערבי... לא שוחטים לא זה לא זה. מגיע להם לנלחמים ושוחטים בנו, שחיטה, אבל אנחנו לא עושים כלום. "דינו לא שפכו את הדם הזה ועיינו לא ראו" (דברים כ"א, ז).
- היו עוד סיפורים על מהר"ל מפראג שהיה מחתיש את כל הדברים של הנוצרים ועלילות הדם. היה ידוע שבימיו הייתה לו פגישה עם המלך של בוהמיה - פראג, והסביר לו שהיהודים לא עושים את זה, והמלך נתן 'פרמץ' שלא לחשוף יותר ביהודים שהם

תמונה: הרב יצחק בוחניץ זצ"ל

הדלקת נרות	מוצ"ש	ר"ת
18:31	19:44	20:25
18:48	19:46	20:22
18:38	19:47	20:22
18:48	19:45	20:21

חייגו כעת
08-6727523
או בהודעה
ובעמדות נדרים פלוס

קמחא דפסחא

בממלכת התורה והחסד "חכמת רחמים"

עבדי זמן עבדי עבדים הם, עבד ה' הוא לבדו חפשי

ה. אז אומות העולם מתקנאים בכל החגים שלנו. אין להם חג כמו פסח, אין להם חג החירות, וכי יש להם חירות בכלל?! הם משועבדים ליצר הרע, משועבדים לתאוות הרעות שלהם, ומשועבדים לכל הלכלוכים שלהם. אז עשו משהו דומה לפסח. אמרו שזה היום שנתלה בו אותו האיש. הוא נתלה בערב פסח. ככה כתוב בגמרות שלא נגעה בהם יד הצנזור בסנהדרין (דף מ"ג ע"א) שבערב פסח תלאוהו לישו⁴. אחר כך מגיע חג השבועות. ומה הם עושים בחג השבועות? דנים יהודי שפיתוהו גוים להתייחד להישירף באש על מוקדי המזבח שלהם - או - טו-דה-פה ביום מוצאי חג השבועות. היה את הגרף בימי הגאון מוילנא שהחליט להתגייר ולהיות יהודי, וכמה שאמו התחננה לפניו שיחזור בו, כי הוא היה ממשפחה "טובה מאד" אצל הנוצרים, הוא לא הסכים, ואמרו להוציא אותו להורג. והגר"א אמר לו: אני יכול לשרר אותך על ידי שם המפורש, אבל הוא אמר לו שהוא רוצה לקיים את המצווה של קידוש ה'. וכך היה. ביום מוצאי חג השבועות אסרו חג של שבועות לקחו אותו ושפרו אותו. ולמה עושים תמיד במוצאי חג השבועות? (זה לא פעם אחת, הרבה פעמים הם עשו ככה. יש ספר שכתב אותו אחד בשם מלאכי ושמו "צללי דורות". והוא מביא שם כל מיני עלילות דם, ורוב העלילות מסתיימות בהריגה של האיש שמעללים עליו ביום אסרו חג של שבועות). הם באו להגיד ככה, הדת של עם ישראל - התורה עבר זמנה ח"ו, ונבאה במקומה התורה של אותו האיש. רשעים ארורים! כל מה שיש להם בספרים שלהם לקוח מאתנו.

החדשים לא נפלאים והנפלאים לא חדשים

ו. פעם היה כומר אחד שנתן ספר הברית החדשה ליהודי שהיה לא כל כך בסדר, אבל היה פילוסוף גדול, שמו משה בן מנחם, אמר לו: תקרא הספר הזה "הברית החדשה" ותראה בו כמה דברים חדשים ונפלאים. אמר לו: טוב, אני אקרא בו. אחרי שבועיים אמר לו: קראתי אותו. שאל אותו הכומר: מצאת בו דברים חדשים ונפלאים? אמר לו: כן, אבל... אמר לו: מה אבלי? אמר לו: החדשים לא נפלאים והנפלאים לא חדשים... כלומר יש בו דברים חדשים שחידשו אותם הנוצרים, אבל הם לא נפלאים, לא טעם ולא ריח. והדברים הנפלאים שיש בו, הם גנובים משלנו... אבל היצר הרע של ההתבוללות גדול מאד. בימי מנדלסון [משה בן מנחם הניז] ואחריו ארבעה דורות היו כמה שהתבוללו והתבוללו והתבוללו עד שהלכו לאיבוד. כשבאה השואה, אמר היטלר ימ"ש: מי שאבי סבו הוא יהודי שהתנצר, ישר לכבש! אין לו שום מנוס בדבר הזה. ולמה ארבעה דורות? כי ככה כתוב בתורה "פוקד עוון אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים" (שמות י"ד ז). והיטלר במעשיו קיים מצות התורה. הוא לא מאמין בתורה, אבל הוא מקיים אותה בעל כרחו! "פוקד עוון אבות".

כשיש עבודה זרה חרון אף מגיע

ז. והנה גם בדורנו מה שקרה ביום שמחת תורה. קראתי בערב שבת שהיה להם בשגיון רוצחים בני אדם. אבל עד שהשיג את ה'פירמין' הזה כמה דמים נשפכו וכמה דיונות נשברו, ומהר"ל מפרגא היה עומד בפרץ. ויש אומרים שהוא ברא גולם להכחיש כל הדברים האלה. אבל היסור של הגולם לא ידוע בדיוק. יש מקום בפרגא שיש שם 'מסעדת הגולם'. מי שיכנס שם יראה שיעל כל דבר שהוא רוצה כתוב עליו "גולם". אתה רוצה כסף? כף של הגולם. אתה רוצה סכין? סכין של הגולם. אתה רוצה אוכל? אוכל של הגולם. וקוראים לה מסעדת הגולם. פעם לפני כמה שנים הביאו את זה בעיתון משפחה, וכתבו: מסעדת הגולם, כי גולם מי שאוכל שם... הכל שם טרף. אבל גם לנו יש נחת רוח לספר על הגולם שיש ליהודים... ומי עשה את הגולם? כמו בן מהר"ל מפרגא. אין הוכחות שהוא עשה את הגולם, ואין לנו ספרים שהוא עשה את הגולם. יש רק סיפורים. ויש חכמים שעשו מזה ספר שלם, שמו "נפלאות מהר"ל מפרגא". אם הוא עשה גולם או לא עשה זה לא חשוב, אבל בזמנו פסקה עלילת הדם לכמה שנים טובות. הוא נפטר בשנת שע"ב, בגיל מאה בערך. ובניניהם לגטו של היהודים בפרגא יש פסל ענק, דמות של מהר"ל מפרגא. כתבו שזהו הדבר המשובח שהוציאה היהדות של פראג! כאלו אין ביהדות פראג שום דבר, לא חכמים, ולא גאונים, ולא פוסקים, ולא שום דבר, רק מהר"ל מפרגא היה איש מיוחד במינו. ולמה? יכול להיות בגלל שהוא שכנע את המלך שלא להאמין בעלילות הדם, ויכול להיות בגלל שהוא עשה עוד מעשים טובים. ויכול להיות שברא את הגולם... מי יודע. אומרים שבא עשיר אחד ששאל: איפה הגולם הזה? אמרו לו: תלך ל'אלטנאי שול' (זה בית הכנסת בפרגא. מה הכוונה 'אלטנאי שול'? 'שול' זה בית הכנסת, ו'אלטנאי' אומרים שהכוונה על תנאי, ויש אומרים שהכוונה הישן. כמו 'אלטע זאכן', 'אלטנאי שול' הכוונה בית הכנסת הישן. והוא בית כנסת עתיק מאד, שמוזכר אפילו במגן אברהם שם נמצאות שם הציצית של רבי שלמה מלוכי הי"ד), הוא הלך לשם, מצא את הגבאי, ואמר לו: אפשר לראות כאן את הגולם? אמר לו: כן, אפשר לראות את הגולם. עלה אותו לגג, ואמר לו: כאן יש שמאטס - שמות, כאן תמצא את הגולם. עלה לשם, ואמר לו: אני לא רואה גולם. אמר לו: אתה בעצמך גולם שהאמנת לספור הזה... מה אתה רוצה מאתנו? לא היו דברים מעולם. ככה מספרים. ויש אומרים שהגודע ביהודה החריש שלא יפתחו את המקום הזה. אי אפשר לדעת. סיפורים מתהלכים בלי סוף. אבל יש יסוד לשמועה שמהר"ל מפרגא ביטל את הגזירה של עלילות דם בזמנו במשך ארבעים - חמשים שנה.

4. והרב שמעון חירארי ע"ה היה אומר שהמלה "בראשית" בתחלת התורה היא ראשי תיבות בראתי רשע אחד שמו ישו תלווה - תלו אותו... (הוא מומחה המצאי גימטריאות וראשי תיבות).

בבארי דמות של פסל "בודאה". "וישתחו לו ויזבחו לו" (שמות ל"ב ח) ויכרעו לו. עשו ממנו אלוה! והרמב"ם כותב במורה נבוכים (ח"א פ"ו) שאין שום דבר שנאמר עליו בתורה "פן יחרה אף ה'", וקנא", רק כשעושים עבודה זרה. "כי אל קנא ה' אלקיך בקרבך, פן יחרה אף ה' אלקיך בך, והשמיד "אומות העולם" מעל פני האדמה" (עייני דבריים ו, ט"ז). ככה הוא כותב. (ועייני להמפרשים שם). וגם מה שהיה לפני כמה שנים שנפלה אש באוטובוס ונהרגו ארבעים וארבעה אנשים⁵, גם אז עשו אותו דבר. לקחו דמות של פסל 'בודאה' ועשו גם כן ריקודים ומחולות. מחפשים דרך איך להכעיס כביכול את הקב"ה. יש בנביא פסוק: "האותי הם מכעיסים נאם ה'?! הלא אותם למען בושת פניהם" (ירמיהו ד, ט"ו). הם לא מכעיסים אותי, הם מכעיסים את עצמם. בסוף אחר כך תבוא אליהם מכה שלא יצאו ממנה, מה שהיה אז, ארבעים וארבע נפשות. והפעם קרוב אלפיים נפשות, והמלחמה נמשכת עד היום הזה.

אתה בחרתנו מכל העמים

ח. ועוד דבר שצריכים גם כן לשים עליו עין, זה "מצעד הגאווה". בושה וחרפה. אף פעם לא היה דבר כזה. אצל אומות העולם אין דבר כזה! אצל הערבים אין דבר כזה. וגם כן אין דבר כזה שיקחו איזה פסל של בודהה וישתחו לו. לכן המלאך שלהם טוען כלפי מעלה: תראה, העם שלי יותר טוב מהעם הזה שאתה בחרת בו, על מה בחרת בו? הם עובדי אלילים, הם עושים כל המעשים הרעים. למה בחרת בו?! ואין תמיד מי שיענה תשובה על דבריהם. התשובה היא: אתה בחרתנו מכל העמים, כי היינו פעם בסדר. ועכשיו התפתינו בגלות אלפיים שנה. פיתו אותנו. ובמיוחד כשיש לנו אנשים שהם נגד התורה. מי שעוזר לתורה עושים לו צרות. אין מה לעשות. אבל ברוך ה', שמעתי שיש שדרן אחד שאמר: ככה אתם עושים לתורה? אני אתמוך בהם! אני אקח אחר על חשבוני. ואחרים גם כן מאמריקה אומרים: אנחנו ניקח אחרים על חשבוננו, לא צריכים את כל השטויות של הממשלה הנכבדה הזאת. הממשלה הזאת שונאת את התורה. אתם יודעים מה זה שונאת? הם לא רואים שום דבר טוב בתורה, כל הדברים הטובים של אומות העולם באו משלנו, והם לא רואים אותם. הם רואים רק את הדברים שלדעתם הם לא בסדר.

קמחא דפסחא שע"י קופת החסד "תמכין דאורייתא"

ט. הם רוצים לקחת בחורים ולגייס אותם. למה לגייס אותם? למה לא תקחו גם ערבים לגייס אותם? לא, ערבים זה זכותם, "חופשי". אבל בני תורה צריך לגייס אותם בכח. ומי שלא יתגייס - לא יקבל אוכל. שימות ברעב. אבל ברוך ה' שיש הרבה יהודים טובים שעוזרים לאחיהם, ועוזרים לקמחא דפסחא, ולכל מיני דברים כאלה. אגב, יש לנו קמחא דפסחא "תמכין דאורייתא" מטעם הישיבה, ושם עוזרים לכמה וכמה משפחות עניות. ומספרים על כמה נסים שאירעו בזכות תמכין דאורייתא, עשו מודעה גדולה, וכתבו שם כמה סיפורים, אבל בלי שמות, ואני חושב שאם לא אכפת להם שיכתבו את השמות שלהם, יכתבו משפחה וטלפון והכל, כדי שלא יגידו שאנחנו בודים סיפורים מלבנו. רבי ברק רייבי מהישיבה (האחראי מטעם הרבנים על הקופה) מומחה לדברים האלה. מומחה להוציא כספים... פעם היו קוראים לה: "פה מפיך מרגליות" - מוציא מרגליות... לא כולם מוכנים לשלם מרגליות, אבל הוא יודע לדבר שאנשים יתרמו בעין יפה, ותורמים. ומי שתורם אף פעם לא יפסיד! הרמב"ם כותב (פ"י מהלכות מתנות עניים ה"ב) שלעולם אין אדם מעני מן הצדקה, ואין דבר רע והיזק בא בגלל הצדקה שנאמר (ישעיהו ל"ב, ז') "והיה מעשה הצדקה שלום". הרי אנחנו מחפשים שלום. (אבל איך יהיה לנו שלום אם כל אחד שונא את השני? זה שלום זה? זה לא שלום).

שבע מאות וארבעים שנה מלאות עלילות

י. עלילת הדם הראשונה הייתה בימי רבנו תם בשנה האחרונה שלו. מה הייתה? היה מישוהו רוכב על הסוס שלו, והוא עבר ביאור וראה סוס בעוט. הוא ראה את דמות הסוס שלו והוא התחיל לבעוט. אבל הרוכב אמר: הסוס הזה ראה דמות בן אדם והתחיל לבעוט. וזמה הפילו עלילת דם על היהודים בעיר 'בלויס'. ובעיר הזאת לא מצאו בכלל את הגוי הזה שנהרג כביכול! הגוי לא נהרג, אבל כשמחפשים עלילות אל תשאל שאלות. והעלילה אחרונה הייתה בשנת תרע"ב במשך שבע מאות וארבעים שנה הם מעלילים ומעלילים. ספרי הלימוד שלומדים בהם בבתי ספר של החמאס מלאים שנאה ליהודים ושנאה למדינה. הם חיים במדינה ומקבלים ממנה כסף, והם שונאים אותה! איך אפשר להבין את זה? אי אפשר להבין. המדינה שלנו מטמטמת ומטופשת וסכלה ופתיחה. אין מה לעשות. מי שמלמד דבר נגד המדינה - שיצא מהמדינה! מה הבעיה לצאת מהמדינה? תמצאו משהו אחר.

5. ובניהם הייתה אחת שהייתה קשורה למישוהו, והוא תלה את הכל באלי ישי. מה עשה להם אלי ישי?! אמר לו: כי אתה לא מנעת את מה שקרה באוטובוס. אמר לו: אני מנעתי ועוד איך מנעתי. אבל לא רוצים לשמוע לי, תשים עלי את כל העוון?! אני לא עשיתי שום דבר. אמר לי מישוהו: ארבעים וארבעה אלה שנשרפו באוטובוס. הם כנגד ארבעים וארבעה נרות תנוכה. (זה היה סמור לחנוכה).

דברי התורה בעלון יהיו לרפואת מרת **שולמית** ברכה טובה תחיל בת הרבנית **אסתר** (חיה) **לויזה** ע"ה.

בו גם לחמץ. אבל רובו משתמשים בכשר, האם נעשה לו הגעלה בגלל שלפעמים השתמשו בו חמץ או לא יעשו הגעלה? אם הכלי הזה בלע חמץ בצונן, אין בעיה. אבל אם הוא בלע בחמין, בזה יש מחלוקת. יש אומרים כיון שלפעמים בלע חמץ, מה יעזור לך שאתה סומך על הובוט? הרי סוף סוף הכלי הזה בלע חמץ. אז יש מחלוקת פוסקים, וכדאי לעשות לו הכשרה. והאחרונים מצאו ראייה מהשאלות⁸ (פרשת מטות סימן קל"ז) שהוא כתב על

הוא משטה בך... יש בגמרא טענת השטטה - "משטה הייתי בך" (בבבא דף ק"ו ע"א), הוא יודע שהאורז אין בו כלום, אבל הוא מראה לך דעה שהיא דחוייה בשביל שאתה תשתגע. הראיתי לו בפסחים: "לית דחש דרבי יוחנן בן נורי", אף אחד לא חושש לדעתו של רבי יוחנן בן נורי. אלא האורז אין בו חשש חמץ, הוא רק צריך בדיקה אולי יש בו גרעינים של חיטה ושעורה וכדומה. ואם בדקו אותו טוב, מספיק. ואדרבה, גדולי האמוראים כשהיו שמים שני תבשילים בקערה של פסח, אחד זכר לפסח ואחד זכר לחגיגה, שמו אורז. אנתנו שמים זרוע וביצה, זרוע זכר לפסח, וביצה (או כמה ביצים) זכר לחגיגה, והם היו שמים במקום זרוע וביצה - סילקא וארוזא. כלומר רדין מבושלים וגם אורז. היו אוכלים אורז ומניחים אותו בקערה של הסדר! אתה חושב שבגירבא לא למדו גמרא, ורק בא החכם הזה אברמוביץ והראה לך גמרא שנעלמה מעיני כל חי?! לא יכול להיות. אמר לי: לא ידעתי, זה חידוש גדול. **לכן צריך ללמד אותם, לא רק שנוהגים ככה, אלא ללמד אותם מקורות, הכל נובע מהגמרא.** ובגמרא כתוב שלא חששו לדברי רבי יוחנן בן נורי, כי זו דעת יחיד ולא חוששים לה. **8. אתם יודעים מה זה 'שאלות'?** רב אחאי גאון היה חכם לפני אלף ומאתים שנה, והוא כתב ספר 'שאלות' על פי שאלות. עושה שאלות ותשובות לעצמו. "ברם אתה צריך לדעת, כך וכך

ארבעים מדינות ערב יש בעולם, שילכו שם ויעשו מה שירצו. אבל לשבת במדינה ולירוק בפניה ולקחת את הכסף שלה, זה הדבר הכי גרוע בעולם. אבל יגיע זמנם. עוד יתקיים בנו: "אשיבה שופטיי כבראשונה, ויועצירי כבתחלה, אחרי כן יקרא לך עיר הצדק קריה נאמנה. **ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה**". (ישעיה א', כ"ו-כ"ז).

כלי זכוכית

יא. בהלכות פסח יש הכשרת כלים. פעם כל אחד היה מכשיר כלים לעצמו והיום יש מקומות שמכשירים כלים. **הכי טוב לקחת כלים חדשים, זה הדרך הטובה ביותר.** ובמיוחד שיש דברים כמו כלי זכוכית שרעתי מרן (פי תנ"א סעיף כ"ז) שהם לא בולעים בכלל, ואינם צריכים הכשר. אבל האשכנזים אומרים (בהגה שם) שהזכוכית בולעת יותר מכל המתכות שבעולם, לכן לא ישתמשו בכלי זכוכית⁶. והבן איש חי אמר (ש"א פרשת צו אות י"ד) למלאת אותם שלשה ימים, כל פעם עשרים וארבע שעות, ולהחליף את המים. זו פשרה של הרב חיי אדם (כלל קפה"א אות כ"ב), ולפי מרן גם זה לא צריך. אם אדם יש לו כלי שהוא מכניס בו בירה או דברים כאלה שהם חמץ גמור, עדיף לא להביא בקבוק בירה לפסח ולומר להם: זה כשר. כתוב עליו בירה, אבל למעשה זה באר מים חיים... לא לעשות את זה. אבל אם אתה לוקח בקבוקים רגילים, אפילו אם השתמשו בהם כל השנה, תשטוף אותם היטב וזה הכל. לא צריך יותר מזה.

"הלך אחר רוב תשמישו" באופן ההכשר

יב. יש כלים שמשתמשים בהם גם בחמין וגם בצונן, מה עושים? הולכים אחר רוב תשמישו של הכלי, אם רוב תשמישו בחמין - תעשה לו הגעלה, ואם רוב תשמישו בצונן - תשטוף וגמרו. רוב תשמישו בחמין זה כמו קדרות וקערות שמשתמשים בהם בחמין. ויש רמז בתורה בפרשת השבוע שעברה - "ומורק ושטוף במים" (ויקרא ו' כ"ב), והגמרא אומרת (זבחים דף צ"ז ע"א) מורק בחמין ושטוף בצונן. ורמז לדבר שאדם לא ישכח את זה, **מורק מלשון מרק, ומרק שותים אותו חם.** "ושטוף" - שטיפה במים. גם כאשר עושים הגעלה לכלים במים חמים, אחר כך לוקחים את הכלי ושופטים אותו. למשל, אם יש לנו שיש במטבח ומשתמשים בו כל השנה, מה נעשה בו? נבנה שיש חדש ואחרי פסח נעשה עוד פעם שיש? שיש לחמץ ושיש לכשר? לא. משתמשים באותו שיש. שופכים עליו מים חמים, זו הגעלה, ואחר כך שוטפים אותו במים צוננים. (אם הוא לא יתפוצץ, יש כאלה שמתפוצצים). ואחר כך צריך לשים עליו גייר כסף, וזה מגן אם יש איזה דבר שהוא בלוע שם. גייר כסף מגן בעד הדבר הזה.

"הלך אחר רוב תשמישו" אם פוטר מהכשרה

יג. אם יש דבר שרוב התשמיש באוכל כשר לפסח ומיעוטו בחמץ. למשל, משתמשים בו באורז, ואורז הוא כשר לפסח⁷, והשתמשו 6. עשו להם סימן, אנתנו לומדים בית יוסף, וזה ראשי תיבות בקבוק ישן, ואילו הם לומדים בית חדש, וזה בקבוק חדש... אז הם לוקחים בקבוק חדש ואנתנו בקבוק ישן.
7. אנתנו לא מחמירים כמו האשכנזים שיהיו בריאים שהם לא אוכלים אורז. אמרתם להם פעם, למה אתם לא אוכלים אורז? כתוב במפורש דברי יוחנן בן נורי" (שסובר שהאורז חמץ בפסח). היה יהודי אחד תמים מגירבא שנסע מגירבא לישראל עם הרב יהושע אברמוביץ, אמר לו: בוא נלמד קצת גמרא. למד אותו גמרא בברכות (דף ל"ז ע"א), וכתוב שם: רבי יוחנן בן נורי אומר, אורז מין דגן הוא, וחייבין על חמוצו כרת. אמר לו: תגיד לי, בגירבא אכלתם אורז? אמר לו: אכלנו. אמר לו: תראה, כרת שבו. כרת הגירבא התמים הזה בא אלי, אמר לי: אכלנו כרת בגירבא! הרבנים של גירבא לא ידעו שהאורז מין דגן?! אבל מי שהראה לך

עמל התורה

משיבת בין הזמנים המרכזית

ידידיה למען החורה

בית הכנסת "בית רחמים" רחוב הרב אנוחציריא 20 ב"ב
ע"ש מרן מו"ר גאון עוזנו רבי רחמים חי חויתה הכהן זצ"ל זיע"א

יום שלישי א' בניסן יטסוד שייעור:

מוה"ר ראש הכולל הגאון רבי דוד עידאן שליט"א
ראש אב"ד ובית ההדאה מטעם תדק - כסא רחמים

יום רביעי ב' בניסן יטסוד שייעור:

הגאון רבי יעקב כהן שליט"א
ראש כולל מוקדת אלפזו - אלפז

יום חמישי ג' בניסן יטסוד שייעור:

הגאון רבי אליהו בנימין מאדאר שליט"א
רב בישיבתו הקדושה - כסא רחמים

יום ראשון ד' בניסן יטסוד שייעור:

הגאון רבי יצחק עידאן שליט"א
ראש כולל אורי ישיעו - כ"ב

יום שני ה' בניסן יטסוד שייעור:

הגאון רבי יוסף סרץ שליט"א
מו"צ בבית ההדאה מטעם תדק - כסא רחמים

יום חמישי ו' בניסן יטסוד שייעור:

הגאון רבי מנחם שטיין שליט"א
השייח' לרב כ"ר אריה שטיין ל"ה זעל"צ כ"ה ז"ל

יום רביעי ז' בניסן יטסוד שייעור:

הגאון רבי שניאור זלמן ריוח שליט"א
ראש סניף המנוחות התלית בארץ

יום ראשון ח' בניסן יטסוד שייעור:

מוה"ר הגאון רבי חננאל כהן שליט"א
ראש ישיבת לבניסן אבר ומסודות הכנסת רחמים

יום שני י"א בניסן יטסוד שייעור:

הגאון רבי משה רפאל חראד שליט"א
רמ"ב בישיבתו הקדושה - כסא רחמים

השיעורים בשעה 10:30

הלימוד

מיום שלישי א' ניסן ועד יום ראשון י"ג ניסן,
ובימי חוה"מ מיום רביעי ט"ז ניסן עד כ" ניסן.

שעות הלימוד
8:30 - 11:30

לפרטים ותרומות:

0527-130-552

ישיבת "עמל התורה" ע"ש:

הרה"צ רבי שמואל ורבי מיכאל עידאן ונשותיהם ע"ה
מרן מופה"ד רבנו עובדיה יוסף ע"ה
אשת חבר הרבנית אסתר תיה לוייה מאזו ע"ה
מיה"ר הגאון נופת היסקרנים רבי משה ל"י ע"ה

הילדים ובשביל הבית, אז אפשר לקנות גם כלים חדשים לקיים את המצוה של פסח כהלכה.

כיסוי מיחם שחיממו עליו פיתות

יד. כיסוי מיחם שחיממו עליו פיתות, מספיקה לו הגעלה. לכאורה הרי חממו עליו פיתות בלי מיים? אבל בדבר הזה אפשר להקל מכמה סיבות. טעם אחד, שזא כמאן דאמר שחמץ נקרא היתרא בלע, כאשר הוא בלע את הלחם, הוא לא בלע איסור אלא היתר. דבר שני, שבמיחם יש מתחתיו מיים, ועל ידי המיים שמתחתיו הוא בולע, אם כן זה נחשב כאילו הוא בלע על ידי מיים. ויש עוד טעמים אחרים. וחוץ מזה, בפסח מי שיש מצות על המיחם? לא שמים מצות. רק לוקחים משם מיים. לכן מיחם של כל השנה אפשר לעשות הגעלה גם לכיסוי שלו, ולא צריך יותר מזה. [וע"ע בזה בספר ה' נסי ח"ב חלק השו"ת סי' י"ג].

שטיפה בצוננים אחרי הגעלה

טו. מרן כותב (סי' תנ"ב ס"ז) שנוהגים לשטוף במים קרים את הכלי אחרי הגעלתו כדי שלא יחזור ויבלע. אחרי שאתה מגעיל אותו, הוא פולט מה שבלוע בו, ויחזור ויבלע עוד פעם. לכן שוטפים אותו אחר כך. אבל זה מנהג בעלמא, מעיקר הדין אחרי שעשינו הגעלה מותר. ומאי נפקא מינה? יש כלים כאלה שאחרי הגעלה אם תשטוף אותם במים יתפוצצו. למשל כלי פיירקס או דורלקס, הרב עובדיה מתיר אותם [בשטיפה בעלמא, אבל הוא אומר שלאשכנזים שצריך לעשות להם] הגעלה, אם תשטוף אותם, הכלי יתפוצץ. לכן נוותר על השטיפה בצונן, לא צריך לעשות שטיפה. [חזון עובדיה פסח עמ' קנ"ז]. אבל הכי טוב לא להשתמש בכלים האלה בפסח. מי שרוצה להיות 'מודרני' כל כך, שישתמש בכלים מיוחדים שאין בהם שום חשש, שיקח כלים חדשים. אתה רוצה 'פיירקס' ו'דורלקס'? תקח מיוחדים לפסח. ואם אתה רוצה כלי זכוכית פשוטים, תקח מה שתרצה.

עדיף לגמור את החמץ ולא למכור אותו

טז. מי שיש לו חמץ גמור בבית, שיגמור אותו לפני פסח. לא חייב להשאיר חמץ. למה צריכים להשאיר? רבי נסים כהן זכרונו לברכה [נכדו של מרן רבי כלפון ע"ה] היה אומר כל שנה שצריך לקיים את הפסוקים כפשוטם. "לא יראה לך חמץ, ולא יראה לך שאור בכל גבולך" (שמות י"ג, ד). לא תאמר: יש לי, אבל הוא מכור. יש כאלה שלוקחים חמץ שיש להם בבית, ושמים אותו במקפיא שלהם! ואומרים: זה מכור. כתוב עליו מכור. אולי יקראו את זה מכור? "ויוציא אתכם מכור הברזל ממצרים" (דברים ד', כ"ג)... למה תמכור את זה? אם יש לך חמץ שניתן לאוכלו לפני פסח, תאכל ותגמור אותו. אבל אם יש לך כמות, למשל אדם שיש לו חנות, אז אין לו ברירה והוא חייב למכור את החמץ. איך הוא מוכר את החמץ? הוא קורא לגוי וכותב לו שטר מכר בכתב, והגוי חותם שהוא קונה את החמץ של פלוני בחצי מיליון שקל. אבל אין לו כרגע חצי מיליון שקל, אז הוא נותן לו אלף שקל על החשבון. ואם אחרי פסח הוא חוזר בו, אז הוא יחזיר את הכסף. ואחרי פסח, כמובן מאיפה יש לו חצי מיליון שקל? כל הכסף של הגויים מושקע במלחמות... אז מה הם עושים? הוא בא ואומר: לא מצאתי שותפים שיקנו אתי את החמץ, אז אני חוזר ומוכר לך את החמץ בחזרה. אבל אם אני מוכר לך את החמץ בחזרה, אני צריך להרוויח משהו. אחרת מה

קומקומוסין ומחמי חמין שתשמישן ברותחין שצריך לפלוטינהו ברותחין - להפליט את החמץ הבלוע בהן על ידי רותחין. והוא כותב שאף שצריך לכוון בקומקום אוכל, אפילו הכי לפעמים הוא לא מוצא כלי ומבשל בו. שמע מינה שבגלל שלפעמים יש בו חמץ צריכים לעשות הגעלה. אז כל דבר שאתה משתמש בו לפעמים בחמץ ברותחין תעשה לו הגעלה. ומה שאמרו הולכים אחר הרוב זה משהו אחר. זאת אומרת אם יש לך דבר שצריך הגעלה או ליבון, מה תעשה? תלך אחר הרוב. אם רוב השימוש בו היה במים, תעשה לו הגעלה, ואם הרוב ע"י האש, תעשה ליבון. ויש כאן בבני ברק מקומות שעושים הגעלה לכלים. ומי שיכול לקנות חדשים, שיבורך מפי עליון. אנחנו קונים כל מיני דברים בשביל האשה ובשביל

מה הדין? והוא כותב "תא שמע", ומביא מקורות מהגמרא. החכם הזה היה סמוך לזמן התלמוד, ואומרים שהטעם שהוא כתב את הספר שלו, כי היה לו בן שלא רוצה ללמוד, כמה שהוא מדבר אתו, מדבר לעצם ולאבנים. אז הוא אמר לו: אני אעשה לך ספר קל שתוכל ללמוד בו את כל ההלכות. והספר נמצא עד היום הזה. "שאלתות דרב אחאי גאון". ויש אומרים שהוא היה מחממי התלמוד. יש בגמרא פריך רב אחאי, מי זה רב אחאי? תוספות אומרים בכתובות (דף ב' ע"ב ד"ה פשיט. ע"ש) שזה רב אחאי גאון, והוא הקשה. איך הוא נכנס לתלמוד? הרי הוא היה אחרי התלמוד. אלא לפעמים קושיית שלו נכנסו בתלמוד.

על שלושה דברים העולם עומד...

תורה
הקדשת יום לימוד
בבין הזמנים
בכלל בתי המדרש
₪ 1200

הקדשת שעת לימוד
בבין הזמנים בכלל
בתי המדרש
₪ 300

חסד
הלבשת בני תורה
אברכים ובחורי
ישיבות
תרומה ע"ס
1000 ₪
והזכות היא שלך!!!

כאלף אומרים
באלף בתי המדרש

לתרומות עכשיו חייגו כעת: 08-6727523 או בהודעה ובעמודי נדדים פלוס

בשורה טובה לשוחרי התורה!

לחג הפסח

הגדה של פסח כולל שיר השירים עם מרגום עם פירוש למרן רבי רחמים חי חזייה הכהן זצוק"ל עם הגהות של תלמידו הרה"ג רבי רפאל כצ'יד צבאן זצוק"ל במנהורא חדשה ומתוקנת עם הספות רבות.

לימי ספירת העומר וחג השבועות

חלק א - ביאור על מסכת אבות ודרשות במעלת התורה

חלק ב - פירוש על משלי, מגילת רות, וכן אזהרות לחג השבועות

חדש! חדש! חדש! הופיע לראשונה!

בשעה טובה ומוצלחת

אנו שמחים לבשר לציבור היקר שיצא הספר שרבים ציפו לו ספר "מעשה בית דין"

פסקים ותשובות ממרן ורבנן הגאונים

רבי בלמון משה הכהן ורבי רחמים חי חזייה הכהן זצוק"ל חי'ע"א

מכתב יד קדוש

אשר נערכו בעמל רב וביגיעה רבה להוציא ספר ערוך ע"פ סדר הש"ע ובו שות"פ חדשים אשר לא נדפסו מעולם.

ניתן להשיגם

בחנות הספרים של ישיבת חכמת רחמים בין 9 בבקר ל5 אחה"צ

או בטל' 086727523 שלוחה 6 עד השעה 13:30 משלוחים הינם למזמינים חמשה ספרים ומעלה

עשיתי? קניתי ממך באלף שקל ועכשיו אני אתן לך אלף שקל? "זבון זבין תגרא יאקרי" (ב"מ דף מ' ע"ב)?! מה עושים? אז היהודי משלם לו אלף ומאתים שקל, והוא נרגע.

מכירת חמץ

זי. פעם היו עושים כדבר הזה, וכל אחד מחפש לו גוי שמכיר אותו, שלא יגנוב ושלא ירמה אותו, אחר כך ראו שהגויים האלה נהיו גנבים. היו גוים כאלה שאחרי פסח היהודי בא לחנות שלו, והוא רואה "זוועה". מה זה? לקוח לו את הכל! הוא מתחיל לצעוק, והגוי אומר לו: אתה מכרת לי, מה אתה רוצה? והיהודי צריך לחפש איזה התחכמות כדי שהחמץ שלו יחזור לו. [לכן מה עשו? הרב מוכר את החמץ לגוי, והמפתח של החנות נמצא אצל הרב. ורק אם הגוי יביא את כל הכסף, הרב מביא לו המפתח].

מכירת כלי החמץ

ית. והבן איש חי אומר (ש"א פרשת צו אות ט') שמי שימכור את החמץ מהחנות שלו, ימכור אותו עם הכלים, שאם לא כן - אם הכלים ישארו שלך ואתה מוכר את החמץ - זה לא מועיל, כי זה נחשב "כליו של מוכר ברשות לוקח דלא קנה" (ש"ע חו"מ ס"ר ס"ה). אם הכלים של המוכר נמצאים ברשות הלוקח הוא לא קונה. המוכר זה היהודי, והלוקח קיבל את כל החנות, ואם הכלים הם של המוכר אז הוא לא קנה ואין כאן מכירה. אז העירו עליו שאם אתה אומר שלא קנה, אם כן אחרי פסח צריך לקחת את הכלים ולהטביל אותם, כי הם היו ברשות הגוי אם אתה מוכר לו גם את הכלים. ומי טביל אותם? יקח לו חבילות חבילות - כמו שאומרים ביום כיפור "אשמתי ואשמותי חבילות חבילות, אשם גזילות ואשם מעילות" - הכלים שלי חבילות חבילות... ישאלו אותו: מה אתה עושה כאן? מה אתה טובל? קניתי כלים חדשים? לא, זה הכלים של פסח שאני מכרתי אותם לגוי על פי הבן איש חי. מה לעשות?! אבל התשובה היא, שהבן איש חי לא דיבר על כלים כאלה, אלא הוא דיבר על כלי סחורה. בחנות לא מחזיקים כלים שצריכים טבילה, לא מחזיקים כלים של סעודה, אלא כלים של מחסנים, וזה לא צריך טבילה. [בין אם זה פלסטיק או משהו אחר זה לא צריך שום טבילה. ומכיון שזה לא צריך שום טבילה, אתה יכול למכור את הכלים. ואם יש לך בבית כלים שצריכים טבילה, אתה יכול לעשות מכירה ללא מכירת כלים. ולחשש של כליו של מוכר ברשות לוקח שלא קנה, הנה הרמב"ם (פ"ד מהלכות מכירה ה"ז) ומרן (ח"מ ס"ר ס"ז) כותבים שאם אדם פסק ומודד - הוא החליט על המחיר ומדד - אפילו בכליו של מוכר קנה. אם אתה פסקת ומדדת, ואפילו אם [רק] כתבת לו "לך וקנה" זה מועיל. אבל הבן איש חי לא התכוון על כלים כאלה. וכי הוא לא הרגיש בבעיה של טבילת כלים? הוא ידע ממנה, אלא שהוא מוכר כלים כאלה שאין בהם שום בליעה והם לא הם צריכים טבילה אחר כך. ברך ה' לעולם אמן ואמן¹⁰.

"הא לחמא עניא"

יט. בהגדה של פסח אומרים: "הא לחמא עניא", ואנחנו אומרים "הא" בקמץ. הרב בן איש חי (ש"א פרשת צו אות י"ג) דעתו לומר "הא לחמא עניא" בצירי. למה? כי על פי הקבלה,

9. פעם היה משהו שהייתה לו כמות ענקית של חטים ושעורים בחנות שלו, ובפסח הוא מכר את הכל לגוי. אמר לו: אני מוכר לך את כל החמץ שיש ברשותי. והגוי בחול המועד פתח את החנות והתחיל למכור "חטה ושעורה, וגפן ותאנה ורימון" (דברים ח, ח, ח)... התחיל למכור הכל. והיהודי ראה אותו ולא אמר מלה. אמרו לו: תשמע, הוא מוכר לך את הכל. אמר להם: אני מכרתי לו. אמרו לו: אבל איך אתה מכרת לו בתרי זוזי? זה "חד גדיא דזבין אבא בתרי זוזי"?! הוא לוקח לך את הכל! אמר להם: אחרי פסח נלך לשופט וישפוט בינינו. אחרי פסח בא היהודי ואמר לשופט שהיה גוי ערבי: הוא לקח את החטה והשעורה שלי ומכר אותם, היו שם כמה קילוגרמים של חטה. אמר לו הגוי: אדוני השופט! אני קניתי ממנו את זה. הנה השטר. אמר השופט ליהודי: נכון, הוא קנה ממך. את זה מכרתי לך. אמר לו היהודי: את מה הוא קנה? את החמץ. וכי החטה והשעורה הם החמץ? הם לא חמץ. הרי מהחטה והשעורה אנחנו עושים מצות. יש מצות מחטים ויש מצות משעורים, ויש כאלה שיש להם צליאק ועושים להם מצות מכוסמין ושיבולת שועל. אנחנו אוכלים את זה. אמר לו השופט: אז מה מכרת לו? אמר לו: אם יש איזו חטה או חטה מבוקעת (נראית מנופחת) שהיא חמץ, את זה מכרתי לך. וכי הוא יכול להוכיח כמה נפוחים היו? כמה בודדים? אז מה הוא לוקח לך? השופט אמר לו: אתה חכם, היהודים האלה חכמים, תשמע, תשלם לו. אין דבר כזה. כמה קילוגרמים היו? תשלם לו מחיר פיקס, מחיר ממשלתי...

והיה גם סיפור בשערי תשובה (סימן תמ"ח סק"ח) שמישהו מכר את החמץ, והיה חשש שהגוי שקנה את החמץ יגנוב הכל. אז הרב קרא לגוי הזה ואמר לו: יש לי איזו שליחות בשבילך, תעשה טובה, יש לי מכתב שצריך למסור אותו למישהו בעיר אחרת. תעשה את זה. עד שהלך ועד שבא הפסח עבר... והוא לא לקח כלום משם.

יש סיפור אחר יותר מעניין, היה יהודי אחד בחוף לארץ ושמנו יהודה כהן, והייתה לו חנות מלאה ממתיק חמץ. אז הוא הלך לרב הראשי של תונס, ואמר לו: אני מפחד למכור, כי אם אני אמכור לו הוא יקח את כל הממתקים האלה. מה נעשה לו? אמר לו הרב: אל תדאג, תעשה שני מפתחות. אמר לו: מה זה שני מפתחות? אמר לו: למי שיש כספת בבנק, עושים לו שני מפתחות שהעובדים בבנק לא יכולים לפתוח, והוא גם כן לא יכול לפתוח. וכשהוא רוצה להוציא משם כסף, אז הוא אומר לבנקאי: בוא תפתח לי. זה פותח וזה פותח, ואחר כך הוא לוקח את הכסף. גם כאן תעשה שני מפתחות. תגיד לגוי: אתה לא יכול לפתוח בלעדיו, ואני לא יכול לפתוח בלעדיו. אלא אם כן תשלם לי את כל המחיר של החמץ, ואז תקח לך. (מה אכפת לו למכור את כל החמץ שלו בפסח במיליון שקל בבת אחת? טוב מאד.) וממילא אתה בטוח שהוא לא יקח לך את זה בפסח.

10. [כאן שרו הקהל את השיר "אורך ימים ושנות חיים... ויוסיפו לך שנות חיים". ואח"כ מרננו ב"שליט"א אמר בזה"ל:] בכלל הספרים כתוב (במשלי ט, י"א) "ויסיפו לך" בלי דגש, אבל ראינו בכתר אדם צובא שכתוב "ויסיפו לך" בדגש. ויש לי טעם בדבר. לך זה גימטריא חמשים, ואם הלמ"ד דגושה [היא כאילו כפולה] זה שמונים, ל' ו' אדם שחי פחות משמונים זה לא נקרא אורך ימים. אבל אם עברת שמונים, זה "ויסיפו לך שנות חיים". לכולכם הקב"ה יוסיף שנות חיים, ותראו נחת מבניכם, ותזכו לראות את התורה בתפארתה, שלא נצטרך כל פעם לפרוטות העלויות שנותן מר פלוני והשרי פלוני. שהתורה תזון את כל לומדי התורה, ויהיו לכם חיים טובים וארוכים.

11. הערת המערכת: קטע זה (עד המי שביד) נוסף ע"י מרן שליט"א בהלכה יומית שנאמרה בבית מדרשו ביום ראשון.

מצפון תפתח הברכה והישועה לעמ"י < התקשרו כעת 1-800-512-512 (בעמדות נדרים פלוס)

שהיה בנו של המגיד ממזרישט¹², ובלבד פסח אביו היה שולח את המשרתים שלו ואומר להם: "לכו תראו איפה נמצא הבן שלי?" (הוא היה עושה ליל הסדר לבד. לא עם כולם). והיו באים ורואים אותו שהוא לוקח את החצי מצה, ואומר "כהא", "כהא", "כהא" ... עד הבוקר ... אבל צריך לאכול את האפיקומן לפני חצות. מה אתה עושה? לפעמים חסידות יתירה גורמת לשכוח גופי תורה. אנחנו לא עושים ככה. אנחנו הולכים בדרך של אבות אבותינו, פשט. פשט. פשט. לקחת את המצות, ולומר: "הא לחמא עניא" - זה לחם העוני. ויש עוד רמז, "לחמא עניא" בגימטריא מאתים ועשר. זה רומז למאתים ועשר שנים שאבותינו השתעבדו במצרים. "הא לחמא עניא" - יוצא בדיקו מאתים ועשר. אז כל אחד יעשה את המנהג של אבותיו, ולא ישנה.

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב, משה ואהרן יוסף דוד ושלמה, הוא יברך את כל הקהל הקדוש הזה שבאים לשמוע דברי תורה במוצאי שבת, גם אלה ששומעים דרך הלוויין, וגם אלה שקוראים אחר כך מתוך החוברת בית נאמן. ה' יתברך יתן לכם להקים בתים נאמנים, ותראו נחת מבניכם ובני בנים, ומכל ילדיכם וצאצאיכם, וזוכה כלולנו לגאולה שלמה, במהרה בימינו אמן ואמן.

12. והוא לא האריך ימים. ארבע שנים אחרי אביו, הלך לעולמו הבא. ואביו היה צדיק מיוחד. הוא תלמידו העיקרי של ה'ביעל שם טוב'.

רועה נאמן

אגרות ומכתבים ממכון ראש הישיבה שליט"א

השתדלות בעד אסיר בנכר

בס"ד, בני-ברק, יום ה' אדר ראשון התשמ"ט (9.2.89)
לכבוד הרב הגאון המפורסם ראב"ד פאריז לשעבר הרה"ג ר' רנה (שמואל) סיראט שליט"א
שלום וברכה!

אם אינני טועה - כת"ר למד אצל הגאון ר' רחמים נאהורי זצ"ל ידידו האישי של מר אבא הגאון ר' מצליח מאזוז זצ"ל. ועד כמה שאני זוכר, בחבורות "הירח" שהופיעו בג'ראב בשנות התש"ח-התש"ט מופיע שם ככבוד במאמרי הרב הגאון נאהורי זצ"ל בשם "התלמיד הנעים שמואל סיראט" [ע' שם בכרך ב' חוברת ח' סימן קסט, ובחוברת י' סימן קסב]. ואם שגיתי - אתך הסליחה.

נפשי בשאלתי ומכתבי בבקשתי לעשות חסד עם יהודי יקר שנשפט ל"א שלא באשמתו לראבע שנים בבית סוהר. והוא מר... נ"י (נשוי +2 ילדים קטנים) בנו של... אשר העלילו עליו עלילות שוא שלא שילם מסים לממשלה (...רשמו את החנות או את המפעל על שמו והוא נתפס במקומם), ונשפט לשלש שנים מאסר על תנאי. ושוב נתפס בקניית תכשיטין גנובים וגלגלו עליו את הכל. זה עכשיו כששה חדשים כלא בבית סוהר וגם בחגים וביוה"כ פ"ל לא שוחרר. אני מעיד עליו שהוא אדם יקר מאד ירא שמים ומדקדק במצוות וגומל חסדים ובעל צדקות רבות, והיה על שולחני בשבתות בחדש מנחם אב התשמ"ח ושאל והתעניין בכמה שאלות בהלכה. ומצוה רבה לתמוך בו ולהצילו כי הגיעו מים עד נפש. כבר נשפט פעמיים כנ"ל, ומנסים עכשיו לערער בבית הדין הגבוה אולי יעזור ה' ויוציאו משפטו לאורה.

הדר"ג כרב ראשי לשעבר בודאי יש לו מהלכים בחצרות השרים והסגנים היושבים ראשונה במלכות, אם יוכל להמליץ עליו בסגנון כזה, כי האיש הזה חוזר בתשובה ועוזב את מעשיו הקודמים (דבר הנכון כשלעצמו. הוא לומד כל היום בבית סוהר בספר בן איש חי ועוד יוסף חי, וגידל זקן וכו') ולא ישוב עוד למעשיו, וכקטן שנולד דמי, ומכאן ולהבא חושבנא טבא.

זכות מצות פדיון שבויים שאין מצוה גדולה ממנה (כפסק מרן ביורה דעה ריש סי' רנ"ב), תגן על כת"ר אלף המגן להצלחה רבה בכל מעשיו ידיו. ויראיק השי"ת את מייכם בנעימים ברבות הטובה שובע שמחות וכל טוב.

כעתירת מוקירו ומכבדו כערכו הרם

נאמן ס"ט

*

בס"ד, בני-ברק, יום י"ג לחודש אדר התשמ"ט, ערב פורים בחודש אשר נהפך לעם ישראל מגיון לשמחה ומאבל ליום טוב ומאפלה לאור גדול. לכבוד ידידי היקר מר... הי"ו....

שלום וברכה!

טלפן אלינו היום מר... נ"י ואמר שרוצה להזמין בשבילך עורך דין מומחה וטוב מאד, ויש סיכויים טובים שתצליח בעה"ו. לדעתי כדאי לך לחתום בהקדם האפשרי על פיו כח לעו"ד ואל תתמהמה אף רגע. ואף על פי שבעבר היו כמה אכזבות בעוונות הרבים, מכל מקום מה שביד אדם לעשות צריך לעשות, ומן השמים יגמרו לטובה. וכל יום נוסף שתשב חלילה בבית סוהר, לא טוב גם בשבילך גם בשביל האשה והילדים. וכבר תיקנת מספיק את כתלי בית הסוהר בתורה ובתפלה שלמדת והתפללת שם, והקב"ה ימהר שחורוך לאורה בהקדם, ולפני פסח תהיה בבית ותחוג את חג המצות בשמחה ובדיעות אמן.

כעתירת ידיך מוקירך ואוהבך

נאמן ס"ט

הכוונה שה"לחם הזה" - החצי מצה שחצינו ב"חץ" - היא כנגד ה"א אחרונה של שם הוי"ה, אז אומרים "הא לחמא עניא". אבל זה לא הפשט. "הא לחמא עניא" - האות ה"א היא לחמא עניא? לא, אלא זה על דרך הקבלה. ולא זו בלבד, אלא שמאבודרהם מוכח שאומרים "הא" כי האבודרהם שואל: איך אומרים "הא לחמא עניא"? "לחמא" - לשון זכר, ו"הא" לשון נקבה? וענה שאפשר לומר "הא" גם על זכר, וגם על נקבה. כמו "הא גברא וְהָא תיובתיה" (ב"מ דף ט"ז ע"א). "גברא" - זכר. "תיובתיה" - נקבה. ומוכח מזה שהיה אומר "הא", כי אם היה גורס "הא", הקושיא בכלל לא מתחילה, אלא זה לא "הא", זה "הא". [לכן אנחנו אומרים "הא" במקוץ, אלא כשחוזרים על "הא לחמא עניא" בפעם השלישית אומרים "הא" לצאת גם ידי דעת הקבלה. וע"ע בספר ה' נסי ח"א עמ' קל"ב].

הא לחמא עניא די אכלו אבהתנא!?

כ. ויש קושיא אחרת. כתוב "הא לחמא עניא די אכלו" אבהתנא בארעא דמצרים - כאילו כבר אכלו אותם. וכי הלכנו אליהם, והוצאנו מהם את המצות שאכלו לפני שנים!?! לא, אלא הכוונה "זה הלחם, שהוא כעין אותו הלחם" וכו' - הם אכלו מצה, וגם אנחנו נאכל עכשיו מצות. אבל סוף סוף אתה אומר "הא" אז מצאו לזה מקור בתורה "ויאמר משה זה הדבר אשר ציוה ה', מלא העומר ממנו למשמרת לדורותיכם, למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציא אתכם מארץ מצרים". (שמות ט"ו, ל"ב). איך יראו את "הלחם אשר האכלתי" - את הלחם שאכלו כבר, איך יראו אותו? אלא הכוונה שיראו אותו סוג של לחם. וגם כאן זה אותו דבר. לכן יש מהאשכנזים שאומרים "כהא". לא "זה הלחם", אלא "כמו זה הלחם".

לשמור העיקר ולהוסיף בחסידות

כא. ויש שבמלה "כהא", מאריכים בה עד הבוקר. היה צדיק אחד, רבי אברהם המלאך,

קמחא דיפסחא

בממלכת התורה והחסד "מעין הרשבי"

<p>1600 אתה שותף בכל הזכויות להאכלת 3 משפחות בחוכות ידדים לרגל</p>	<p>760 אתה שותף בשיבת מצוה לחוג החלילה פסח, 4 ארבי פורים ופסח. ארבע שעות ובימים</p>	<p>380 אתה שותף במחצית עריכה מצוה לרגל האכלת ששנים 3 ארבי פורים ופסח. ארבע שעות ובימים</p>
---	--	---

רשת ישיבות בין הזמנים "חיי מרן"

1200 הקדשות יום | לימוד בכלל בתי המדרש
360 הקדשות שעת | לימוד בבתי המדרש

מצפון תפתח הברכה והישועה לעמ"י < התקשרו כעת
1-800-512-512 (בעמדות נדרים פלוס)

בג"ץ נגד עולם התורה: יופסקו התקציבים לבחורים חייבי גיוס

היועמ"שית: ממחר צריך לגייס חרדים; אסור "לכפות" על הקפאת התקציבים

דרמה: בג"ץ הוציא הערב צו על תנאי ולפיו נופסקו התקציבים עבור תלמידיה חייבי גיוס. אחר כך... מתקפה: "ה

היועמ"שית פרסמה הודעה ובה הבהירה למשרד החינוך כי לא ניתן להעביר פיצויים לשיבות בעקבות צו הביניים שהוציא שופטי בג"ץ - בשום אמצע מיתון הלופי • עוד כתבה: "ממחר - מערכת הביטחון צריכה לגייס חרדים" • טוב לי תורת...

ישנה

מלחמת דת: שופטי בג"ץ הורו על עצירת תקציבי הישיבות

חרפה נעשתה בישראל: שופטי בג"ץ הוציאו צו ביניים נגד המשך תקצוב עולם הישיבות, בעקבות העתירות הקנטרניות נגד חוק הגיוס • הצו יכנס לתוקף באופן מיידי בתחיל...

20:28

הם אומרים: פן ירבה!

ואנחנו אומרים: כן ירבה!

מעות קמחא דפסחא מעבירים במיוחד השנה דוקא לאברכים עמלי תורה המוסרים נפשם על לימוד התורה מתוך דוחק וצער!

ברכה אישית ממנן ראש הישיבה שלישי"א כל התורים 720 ש"ח ומעלה יתברך מפי מנן ראש הישיבה שלישי"א בעת רען

ניתן לתרום בדרכים הבאות:

בטלפון: 055-676-3536
או בעמדות 'קהילות' ברחבי הארץ (59441)
או בהעברה בנקאית: לפקודת 'תמכין דאורייתא' - ירך יעקב (ע"ר)
בנק דיסקונט סניף 139 | מ.ח. 1667 | קוד מסד: 38.365

התרומה מוכרת לפי סעיף 46

קופת החסד תמכין דאורייתא
שע"י כולל אברכים - נסא רחמים

ביאשות האגנים: הרב דוד עיראן, הרב יעקב סגן והרב אליהו מאדאר שלישי"א

לבודא
עולם
יש מספיק
מקום גם
לישועה
שאתה
ממתין
לה!

היא עברה נזרחה בשיעור
מאורתי להיות כשיש
היא עברה באסון נמרצו
אלה היא עברה שחרר
מחלוקה רגועה מספר
שיעור אלחר שגנו היקת הרימא
גרומה עינת מכון (באורחיות) איי
(דגלג אהמאל)

פני לישועה שלך!

תפוס עבודה!

הקצף שנתני על סך
של 1000000 ש"ח
ש"ח טובים שנים רבות
(אייגן טוולר) איי
ונכנס אלמ אל
הטובים יתי כן
100000 ש"ח (חלון)

הימן לכאן את כאלה
אלתו הראתו את חמיו מורצם
ומנעם... היום גרומה
איימכון באורחיות איי... האחר
וליום קרה הנס, חמיו
התערר ופוזר את כל
הסוקים אלנוככל
האצם... כדרך שחררו
הינתה. הארהיים

הגידה שזכו הנכרת
באשק חצי שנה
הנכרת שנה אחת
באשק אחת שנה אחת
היום תחנה זמנאן
באורחיות איי (חלון)

הנזרת שידרה
התאכזה קרה ל-25
שאר החצר צדה-
צדה דקת סמרת
אחר שידרה הרם
הנזרה אימכון
באורחיות איי. [חלון]

הנה אהמא קים (ס)
30,000 ש"ח
אחר הנה תחנה
החלון באורחיות איי. [חלון]

ממתין להשתדלות שלך!

מצפה לך!

שמור לבשורה שלך!

מזכה לך!

מיועד עבור הברכה שלך!

דברי מרן שליט"א

בתוך השיעור השביעי לקראת פסח ה'תשפ"ג

עכשיו יש לנו שתי דקות לדבר על קופת
החסד "תמכין דאורייתא". יש שלשה רבנים
שמופקדים על כך, שלשה הלמדי חכמים
נדולים - הרב דוד עידאן ראש הכולל, הרב
יעקב כהן והרב אליהו מאדאר.
שלושתם עושים את החלוקה לאברכים. יש
שם 900 נפשות כל אחד ואחד יתן בעין יפה.
**ומי שיתן למעלה מ-720 ש"ח
יקבל ברכה מיוחדת.
ואני ראיתי בנסיון, מי
שנותן - מכפיל את כספו, פי
שניים ופי עשרה.**

אבל מי שהוא לא נותן והוא מתקמצן - מו
השמים יתקמצנו לו.

**מי שיתרום לצדקה לעניים
לחג הפסח הקב"ה משלם לו
כל טוב, משלם לו ויתן לו
הכל.**

כל אחד מכם חולם הלילה שיהיה
רוטשילד, או יהיה ביל-גייטס... אז מי שיתן
לתורה - התורה משלמת ונותנת.
720 זה כמנין חסד כפול עשר, ובזכות זה
הקב"ה ישלם לו ויכפיל את שכר.

ניתן לתרום בדרכים הבאות:

בטלפון: 055-676-3536

או בעמודות 'קהילות' ברחבי הארץ (59441)

או בהעברה בנקאית: לשקדור 'תמכין דאורייתא' - י"ך יעקב (כ"ד)
בנק דיסקונט סניף 139 מ.ח. 166712355 | קוד מוסד: 38365

התרומה נזכרת לפי סעיף 46

קופת החסד

תמכין דאורייתא

שע"י כולל אברכים - כסא רבנים

בראשות האגפים:

הרב דוד עידאן, הרב יעקב כהן והרב אליהו מאדאר שליט"א

כל דכפין ייתי וייכזר

ישנן משפחות עמלי תורה שחיים בדוחק
ובצמצום גדול, ומוסרים נפש על התורה!

שלא תדעו מחסור, ותהיו תמיד מן הנותנים!

ניתן לתרום בדרכים הבאות:

בטלפון: 055-676-3536

או בעמדות 'קהילות' ברחבי הארץ (59441)

או בהעברה בנקאית: לפקודת 'חמסין דאורייתא' - יד יעקב
(ע"ד) בנק דיסקוט סניף 139 מ.ח. 166712755 | קוד מוסד: 38365

התרומה מוכרת לפי סעיף 46

קופת החסד
תמכ"ז דאורייתא
שע"י כולל אברכים - נסא רחמים

בראשות האתים:

הרב דוד עידאן, הרב יעקב כהן והרב אליהו מאדאר שליט"א

**מתוך שיחותיו ודרשותיו של מורנו ראש המוסדות
הגאון הגדול רבי חנואל כהן שליט"א
ראש ישיבת 'לבנימין אמר' בריכה**

לשון הרע - נזק לדורות

(נערך על ידי הרב שילה סעדון שליט"א)

נגע צרעת כי תהיה פאדם והוא אל תכהו (ויקרא י"ג, ט).

הצרעת היא עונש רוחני

מי שקבל צרעת, מוציאים אותו אל מחוץ למחנה שבעה ימים, "וטמא טמא יקרא" (ויקרא י"ג, מ"ה). במדרש מובא (ויקרא רבה פרשה י"ז אות ג'), שאחד מהחטאים שעליהם קבלו צרעת היה חטא לשון הרע. ידוע שמרים דברה על משה רבנו ונתכסתה בצרעת, והמתינו לה עם ישראל שבעה ימים (במדבר י"ב, ט"ו).

יש כאלה שלא התרפאו מן הצרעת עד יום מותם, כמו גחזי ובניו, שלאחר שקילל אותם אלישע הנביא, לא עזבה אותם הצרעת כל החיים (מלכים ב' ה', כ"ז). הצרעת היא מחלה רוחנית, היא לא דבר טבעי וגשמי.

חטא לשון הרע הזיק הרבה לעם ישראל בכל הדורות, דברים קשים ביותר קרו בעקבות דיבור לשון הרע. המרגלים דיברו על ארץ ישראל, כולם מתו במדבר, ובגללם התעקבו העם במדבר שנים רבות עד שנכנסו לארץ. גם חלק מעם ישראל דיברו נגד המן שהוריד ה' מן השמים, ומיד יד' ה' היתה בם. נכון שהיו עוד עוונות, אבל לשון הרע קשה מכולם.

מאכלי שלחנו

בנביא מסופר (שמואל ב' פרקים ב' ו-ד'), שלאחר ששאל המלך ובנו יהונתן והרגו במלחמה, אמנם המלוכה עברה לדוד המלך, אבל גם 'איש בוש' בנו של שאול, בנה לעצמו כמו טריטוריה של מלוכה. לאנשים מסוימים בארמנו של דוד המלך, זה היה נראה כמו מרד במלכות, לכן הלכו והרגו את איש בוש, באו לדוד ואמרו לו: "הרגנו את האויב שלך". דוד הקפיד עליהם מאד, כעס ואמר: "איך הרגתם צדיק על משכבו? מה אתם מתעריבים?". מיד ציוה להרוג אותם.

לאחר מכן (פרק ט') שאל דוד המלך: "האם נשאר בן ליהונתן?". אמרו לו: "כן, מפיבושת נשאר". האומנת של מפיבושת בנו של יהונתן, ברחת מתי ששאלו יהונתן והרגו, ומפיבושת שהיה ילד בן חמש נפל מהידים שלה והפך לפיסח ברגליו. מיד דוד המלך שלח להביא אותו אליו. מפיבושת היה גם תלמיד חכם, הגמרא מעידה עליו (ברכות דף ד' ע"א, ועיי' במפרשים ענין שמו של מפיבושת), שהיה מבייש פני דוד בהלכה. דוד היה קורא לו "מפיבושת רבי", והיה מתייעץ אתו בלימוד. מי שהיה מחזק את פסקי דוד מול דעת מפיבושת, היה דניאל בנו של דוד, שנקרא כלאב כיון שהיה מכלים פני מפיבושת בהלכה.

דוד המלך רצה להכיר טובה ליהונתן שהיה חבר טוב שלו, ונתן למפיבושת להיות מאוכלי שולחן בירושלים. הוא מינה את ציבא, שהיה בעברו עבד שאול, להיות עבדו האישי של מפיבושת ולדאוג לכל צרכו. את החלק של שאול נתן דוד למפיבושת.

חומרת לשון הרע

לאחר מספר שנים (פרקים ט"ו-ט"ז), אבשלום בנו של דוד המלך קם למרוד בהנהגת אביו, היה ורף אחרי ודוד בורח ממנו. ציבא ירד מירושלים עם חמורים מלאים במוזון, הגיע אל דוד ונתן לו אותם. שאל אותו דוד: "מה אלה לך?". ענה לו ציבא: "החמורים בשביל בית המלך לכתוב, הלחם והאוכל כדי שיאכלו הנערים, והיין כדי שישתו העיניים במדבר". שאל דוד: "ואיפה מפיבושת האדון שלך?". ענה לו ציבא: "מפיבושת שמח עכשיו, הוא טוען ששייבו לו את מלכות בית שאול". דוד התפלא שכך עשה מפיבושת, ומיד אמר לציבא: "את כל החלק שנתתי למפיבושת - תקח אתה! הכל שלך!".

מה קרה מיד לאחר מכן? שמעי בן גרא יצא והתחיל לקלל את דוד קללה נמרצת, אמר דברים קשים מאד. בעקבות זה דוד התבזה בזיון גדול. אומרים המפרשים (עיי' במסכת שבת דף נ"ו ע"א ובפירוש רבי יצחק אברבנאל על הנביא), מה הקשר בין הסיפור של ציבא לבין שמעי שנכתבו בסמוך? אלא מסבירים כך: דוד המלך קיבל לשון הרע מציבא, לא בדק מהי דעתו האמיתית של מפיבושת, אמנם לא היה לו זמן לבדוק תוך כדי בריחה אבל לכאורה היה צריך לחשוש ולקחת את מלכות בית שאול. בגלל שקבל לשון הרע באופן ודאי, בא שמעי וקלל אותו.

עבד בוגד

וכאן לא מסתיים הסיפור. בסופו של דבר דוד חוזר לירושלים (פרק ט"ט), בא אליו מפיבושת, רגליו לא נרחצו זמן רב, את השפם שלו לא סידר, והבגדים שלו לא מכובדים. היה שרוי בעיניו ובצער גדול עד ששב דוד לארמונו. ראה אותו דוד ושאל אותו: "למה לא הלכת איתי כשברחת?". אמר מפיבושת: "אדוני המלך, העבד שלי רימה אותי, לי קשה ללכת בגלל הנכות ברגליים, הוא לקח את החמורים השתיים והאוכל, והביא לך אותם כאילו חלילה בגדתי. אבל אין לי תלונות על המלך! כל מה שהמלך אומר אני מקבל! הרי יכולת להרוג אותי ואת כל משפחת המלוכה אחרי שהפכת למלך, וברוב טובך וחסדך שמת אותי בין אוכלי שולחןך, וכי יש לי מה להתלונן?". "אל תדאג, אבקש שישייב לך חצי מהשדה שלך". גם כאן חטא הלשון הרע הזיק לדוד. בגמרא מובא (שם ע"ב), אמר רב יהודה אמר רב: בשעה שאמר דוד למפיבושת "אתה וציבא תחלקו את השדה", יצתה בת קול ואמרה לו: רחבעם וירבעם יחלקו את המלוכה. ועוד אמר רב יהודה אמר רב: אילו לא קבל דוד לשון הרע, לא נחלקה מלכות בית דוד, ולא עבדו ישראל עבודה זרה ולא גלינו מארצנו. כל המלחמות בין מלכות ישראל למלכות יהודה שבאו לאחר מכן, כולן תוצאות של אותו לשון הרע קדמון שקיבל דוד המלך מציבא.

דרך ישיבת הלצים

גם היום יש הרבה לשון הרע שגורם נזק גדול לעם ישראל. לשון הרע זה לא ענין של שקר, לשון הרע זה דבר של אמת ובכל זאת אסור. "ישמע חכם ויוסף לקח" (משלי א', ה). למה לנו לדבר על האחר? מה אכפת לנו מה עושה השני? וכי אנהנו סנהדרין גדולה או קטנה שנעניש יהודים על מעשיהם?! "בוקר ויועד ה' את אשר לו ואת הקדוש והקריב אליו" (במדבר ט"ז, ה), זה לא ענין שלנו.

אומר הרמב"ם (פרק ט"ז מהלכות טומאת צרעת הלכה י'): וזה דרך ישיבת הלצים הרשעים, פתחלה מרבין בדברי קענין שנאמר: "וקול כסיל ברב דברים" (קהלת ה', ב), ומתוך כך באין לספר בגנות הצדיקים קענין שנאמר: "תאמלמנה שפתי שקר הדברות על צדיק עתה" (תהלים ל"א ט), ומתוך כך יהיה להן הרצל לדבר בגביאים ולתת דפי דברייהם קענין שנאמר: "ויהיו מלעבים במלאכי האלקים ובזוים דברים ומתעטעים בגבאי" (דברי הימים ב' ל"ו ט"ז), ומתוך כך באין לדבר באלקים וכופרין בעקר קענין שנאמר: "ויהפאו בני ישראל דברים אשר לא כן על ה' אלקיהם" (מלכים ב' י"ז ט). והרי הוא אומר: "שתנו בשמים פיהם ולשונם תהלך בארץ" (תהלים ע"ג ט), מי גרם להם לשית בשמים פיהם? לשונם שהלכה תחלה בארץ, זו היא שיחת הרשעים שגורמת להן ישיבת קרנות וישיבת כנסיות של עמי הארץ וישיבת פתי משתאות עם שותי שכר.

בין בני לבין בנו

הרבה מאלה ששנו ופרשו, בהתחלה דברו לשון הרע, אחר כך דברו על חכמים ופסקויותיהם וכך ירדו מהדרך. היה מעשה על שתי משפחות שכנות, משפחה אחת שכל ילדיהם גדלו ונהיו תלמידי חכמים ויראי שמים, ומשפחה שניה של ילדיהם גדלו והפכו לפושעים ועבריינים. אבי המשפחה הלך לרב ושאל אותו: מדוע כך קרה לי? שאל הרב בחזרה: "איך הייתם מזכירים את החכמים בבית כשכולם מתאספים בשולחן שבת?". ענה האיש: "היינו מביאים את הדברים ודנים בכל דבר לגופו". שאל הרב: "הייתם נזהרים בכבוד החכמים?". ענה האיש: "לא תמיד... אמר לו הרב: "השכן שלך היה מכבד את החכמים, היה מדבר בשבחים, ולכן הילדים שלו רצו להיות כמוהם. אבל אצלכם בבית כל הזמן נתתם ביקורת על החכמים, הילדים ראו את זה, וכשגדלו החליטו שגם הם מבקרים את החכמים, וזה מה שיצא".

אנחנו מצפים לגאולה, עלינו להשתדל להמנע מלשון הרע ורכילות, ולהיפך, להרבות אהבה ואחווה בעם. בזכות זה הקב"ה ימהר לגאלנו ויאמר די לצרותינו, אמן כן יהי רצון.

בשורה טובה לשוחרי התורה

בשעה טובה עתיד לראות אור הספר הנודע: **"הלכה לפשה"**

פאת גאון עוזיזו פרן הגאון רבי פשה כלפון הכהן זיניא העכיל פערכות ש"ס ופוסקים, ונעת בא בפנים חדשות בתיוקוני טעויות רבים וזיונים לשאר ספרי פרן הפחכר.

הפענויינים להשתתף בתרופות להנצחת יקיריהם או להבדיל להצלחה וזכירה יפנו לפל: רתאל הדאר - 0534198387

בסימנא דשמיא

"יורה יורה" רב עיר?

בסימנא תעשה את זה: **מקצועי. מהיר. מוצלח!**

מסלול נוסף מבית סימנא יוצא לדרך בעוד כ-3.3 שנים תגיע ליעד עם תעודת "יורה יורה" מטעם הרבנות הראשית לישראל

סימנא 03-555-9882

התחילת תוכנית יבט מ"ח

הרב ד"ר הכהן קולק
ליהם מנחם

כבוד

נתן קולק
בוגר 22.08.18

תן קולק
4 באב תשפ"ב
כ"ב אב
כ"ב אב
מסעדות
ב"ר עזריאל
ב"ר עזריאל

לכל נדיבו העם המתעוררים
בעם
הריוני להמליץ על הגמרה
תמכין דאורייתא של ושיבת
סמא רחמים ולמפורסמות
אין צורך ראיה

**וכל העוזרים
יתברכו להיכלל
בכסא של רחמים
בדין של ר"ה**

מברכת כהנים
ד. קולק הכהן

הרב דוד עידאן
הרב משה יצחק יעקב
יעקב

מ"ר, ד"ר משה יצחק יעקב

המלצה

כולם מודים את הגמיה המפורסם "תמכין דאורייתא" שע"י
היטב "כסא רחמים", כנשיאת מורט ורובו מור ראש הישיבה רבי
סאד מאור שליט"א, הגאון נבל ורבי, שחוק ובידך את כל
החובטים לצוד לאכרנים ונערים ע"י טעך רבני בראשותם של
הנאנים ורבי דוד עידאן, הרב יעקב סען הרב אליהו מאדאר
שליט"א, הם כבודת צרכי סתתחלים כשהלחם.

אבל אבדך אה כל התורמים שסודנו מני עתון כסוב ובנעמים
מברית התורה וטה של קודשה מכל תאנאים לארך ימים
הטות חיים ושלום וחספם לתם, אמן.

הבני יעקב מרדא ר"מ
הראש משה יצחק יעקב

הרב ד"ר הכהן קולק
ליהם מנחם

אורייתא של ושיבת
סמא רחמים ולמפורסמות
אין צורך ראיה

תמכין דאורייתא של ושיבת
סמא רחמים ולמפורסמות
אין צורך ראיה

הרב ד"ר הכהן קולק
ליהם מנחם

אורייתא של ושיבת
סמא רחמים ולמפורסמות
אין צורך ראיה

תמכין דאורייתא של ושיבת
סמא רחמים ולמפורסמות
אין צורך ראיה

מוסדות רב מעלים - קול רינה
Institutions Rav Pealin - Kol Rina
הרב משה יצחק יעקב יעקב

משרדי רב מעלים פתוחים היום וכל שבת וימי חול
בראשות הרב רבנו יצחק אברהם שליט"א

תן קולק
בוגר 22.08.18

תן קולק
בוגר 22.08.18

תן קולק
בוגר 22.08.18

תן קולק
בוגר 22.08.18

תן קולק
בוגר 22.08.18

תן קולק
בוגר 22.08.18

ניתן לתרום בדרכים הבאות:

בטלפון: 055-676-3536
או בעמודות 'קהילות' ברחבי הארץ (59441)
או בהעברה בנקאית: לסקודת 'תמכין דאורייתא' - ידך יעקב
(ע"ד) בנק דיסקונט סניף 139 מח 12355 | קוד מוסד: 38365

התרומה מוכרת לפי סעיף 46

קופת החסד
תמכין דאורייתא
שע"י כולל אכרנים - כסא רחמים

בראשות הנאנים,
הרב דוד עידאן, הרב יעקב סען והרב אליהו מאדאר שליט"א

גדולי וצדיקי הדור פסקו:

והזוכה לתמוך
במופעל צדקת ה'
ותורתו הקדוש הזה,
יתקיימו בו כל
הברכות שבתורה
הקדושה

וכל העוזרים
יתברכו להיכלל
בכסא של רחמים
בדין של ר"ה
תשפ"ג
1979

מי שתומך באברכים הקב"ה
יברך אותו בכפלי כסללים
ולא ידע מחסור
וצער כל ימיו

כל התורם ידע שהוא
שם את כספו
בידיים נאמנות
וגדול שכרו בשלום הזה
ובעולם הבא

וכל המסייעים בידם
יקבלו בחזרה אלה
פעמים מידו של
הבורא יתברך
בנחת ושלחה ובשלום בית
ובנים צדיקים ובבריות

אין ספק!

מעזת קמחא דפסחא, מעבירים לאברכים עמלי
תורה המזוסרים נפשם על לימוד התורה מתוך
דוחק וצער!

ברכה אישית מוגרן ראש הישיבה שליט"א
כל התורם 720 ש"ח ומעלה
יתברך מפי מרן ראש הישיבה שליט"א בעת רצון

ניתן לתרום בדרכים הבאות:

בטלפון: 055-676-3536
או בעמדות 'קהילות' ברחבי הארץ (59441)
או בהעברה בנקאית: לפקודת 'תמכין דאורייתא' - ירך יעקב (ע"ר)
בנק דיסקונט סניף 139 ח.מ. 166712355 | קוד מוסד: 38365

התרומה מוכרת לפי סעיף 46

קופת החסד
תמכין דאורייתא
שע"י כולל אברכים - כסא רחמים

בראשות הנאנים:
הרב דוד עידאן, הרב יעקב כהן והרב אליהו מאדאר שליט"א

מודע ודבנו ראש המוסדות
וראש הישיבה הגדולה

עם ישראל היקרים, די בכל אתר ואתר!

מתקרב אלינו חודש האביב ודג הפסח אשלח את ברכתי שתזכו שיתמלאו משאלות לבכם לטובה ולבריכה, לששון ולשמחה, לפרנסה וכלכלה טובה, כבריאות איתנה ונחורא מעליא ותזכו לבריכה המשולשת בטורה.

נדע מנגב ישראל לזת קודם ימי הפסח "קמחא דפיסחא" לעור ואדיסמך כמברא בשלחן ערוך הלכות פסח סימן תכ"ט. ניתן לקיים מצווה זו בהודו ע"י תרומה לשיבה עבוד צדכי תג הפסח וכבר אמרו חז"ל אם בקשת לעשות צדקה, עשה אותה עם עמל תורה! וכפרט בשנה שהיוקר האמיר פנה אני אליכם מקרב ליכי לעזוד לנו ולהיות שותפים עמנו בזה.

מוכת לימוד התורה והחזקתה, נוכח לאכול מהחודם והפסחים בבנין בית מקדשנו ותפארתנו כמורה בימינו, וכל התורמים והמסייעים עליהם תבוא ברכת טוב ושכרם כפול מן השמים אכ"ר.

הכו"ח בבריכה ואהבה רבה

תבנית כהנים
חננאל כהן

אחי ורעי קוראי העלון היקרים!

לקראת הדג הבעל"ט אנו מאפשרים לכל מכירנו ושותפינו בממלכת העזרה "הכמת רחמים" לזכות לקחת חלק ושותפות של ממש במימון סל של מזון, הכולל בתוכו רוב ככל מצרכי המזון הדרושים לימות הדג הבעל"ט כגון מצות, ייטב, ביצים, עופות, ואפי' מיני מתקה ומגרות וכולל גם מלגה כספית מכוונת אשר סל זה אמוד בס"ד להיות לעזר רב למשפחות ברוכות ילדים!

זכות זו עולה סך 1400 ₪ למשפחה ברוכת ילדים או סל מזון בעלות 720 ₪ והתורמים לזה זכו להיות מתורמים בכל לב ע"י מודע ודבנו הנאון הגדול ראש המוסדות הראש הישיבה הגדולה רבי חננאל כהן שליט"א בערב פסח בעת קריאת מגילת ר' שמשון מאוסטרופולי זיע"א.

הודעו שרכו והצרכים משפחת של תלמידי חכמים וברוכות ילדים המזכות בקצת רוח לקבל זאת בשביל שמחת הדג והתם נבחרתם להיות הצניע לאותם מאת משפחת.

ואברכם נאמנה בברכת זה הגזון בריא באשר ועושר רחוני וגשמי וסייעתא דשמיא מרובה ושמחה על ראשכם חסד, ותזכו להיות תמיד מהנחנים בשפע והדוזה עצומה עד בלי די, וכימי צאתך מארץ מצרים אראני נפלאות, אכ"ר.

הודש שלומכם ותוחכם חמיד
ע"ה משה נעמן ס"ט
מגזל המסדות
60 44 11 11

קמתה דפסתה

בממלכת התורה והחסד
"חכמת רחמים"

בתרומה של **750 ₪**
הינך זוכה לדאוג עבור משפחה
לסל מזון מלא לחג

בתרומה של **450 ₪**
הינך זוכה לדאוג עבור משפחה
לקרטון עופות ומצעי בשר
למשפחה

בתרומה של **360 ₪**
הינך זוכה לדאוג עבור
משפחה לארוס יין
ותבניות ביצים

בתרומה של **1400 ₪**
הינך זוכה לדאוג עבור משפחה
לסלי מזון סוגרים למשפחה
בזכות ילדים

בתרומה של **1000 ₪**
הינך זוכה לדאוג להלבשת בחור/
אבד מכף רגל ועד ראש
בפי כסוד לכבוד החג

כל התורמים שמוס יזכר לברכה ע"י ראש המוסדות
מורנו ורבנו הגאון הרב חוננאל כהן שליט"א בערב פסח
בעת קריאת סגולת ר' שמשון מאוסטרופולי זיע"א

או בחודעה
ובעמדות נדרים פלוס

08-6727523

ילדי גאלה

בית נאמן לילדים

מתוך שיעוריו של רבנו מרן ראש הישיבה שליט"א
לע"נ גאלה בת הרבנית אסתר מאזוז ע"ה

עורך: הרב ר' שמואל יעקב שליט"א

גליון 355

או בתאונה?

חיבה

ראשון הוא ואין רבים עמו

תשובה לחידה נמצאת בעלון הנוכחי.

ידע תדע

א. את החרסות עושים מפקה פרות. אבא וצל, כל שנה היו מביאים לו חרסת מג'רבא. שנה אחת החליט לעשות חרסת לבד, אז לקח את כל הפרות שנתב הרמ"א (סימונ תעיג סעיף ה'), אבא הוא לא מצא רמון, כי בזמן פסח אין רמונים. ופתאום פשהי מנגים את הבית לקראת פסח. מצאו רמון מתפא מתחת לספריה, והוא נשאר שם מראש השנה שנה חדשים, ובלא הרכיב ולא הבאיש ורמה לא היתה בו, ונשאר ככה שנה חדשים, אז אבא אמר שזה בא לנו במחמד סיעתא דשמיא, ולקח את הרמון ועשה אתו את החרסות. ובשנים הבאות היה לוקח שני רמונים מראש השנה, ונותן אותם לאחד התלמידים שישים אותם במקרר, והיה מוציא אותם בפסח. ובכל זאת כשמוציאים אותם לפני פסח, תוך יום ימים הם כבר מתחילים להרקוב, אבא פארתה שנה שנימציא הרמון מתחת הספריה היה גם מחד. (גליון 9 אות י"ב והערה 16).

ב. בסוף ההגדה אומרים פייט "חד גדיא", ואף אחד לא יודע מי חבר את זה, ובראשונים האשכנזים וגם הספרדים לא נמצא הפייט הזה, אבא זה נהוג בישראל לפחות חמש מאות שנה ויותר, ויש בו פרושים בלי סוף, לא יאמן. ולכאורה ישנו את הפייט הזה בשביל הילדים שלא יושנו, פדי שהם יזכרו בדיק את הסדר של הברכה, וכמו שפרש"ם "אחד מי יודע וישנים מי יודע" וכו', שהילד צריך לזכור "שלה עשר מדאי, שנים עשר שבטאי" וכו' עד שיהיה למספר הראשון, אז אותו דבר עושים בפייט הזה "חד גדיא" - ויש לזה פרוש נפלא של החתם סופר (בספר תורת משה, אחרי פרשת צו ושבת הגדול), שאומר "חד גדיא" זה עם ישראל, "שה פזרה ישראל אריות הדיחו" (רמיה פרק ב' ספוק י"ז), וכל הזמן בא החתול ואוכל אותו, ובא הכלב ונותן מכה לחתול, ובא החוטא [מקל] ונותן לו מכה וכו', ואחרי שלם הלכנים נשאר הקדוש ברוך הוא בלבד עם "חד גדיא חד גדיא", כלומר עם ישראל. ישאר וכל אמות העולם שעשו לו צרות יחמו מן העולם, לא נשאר מהם כלום, כי ה' לא ישאיר להם שרש וענף, וזהו הפייט "חד גדיא". (גליון 59 אות כ"ט)

ג. יש לנו מנהג [בבלי פסח] שלפני שאומרים "ברוך שומר הבטחתו", קוראים קטע בערבית שמתחיל "ויתקול לו יא אבני" - [ותגיד לו: בני, פעם היו אבותינו עובדים עבודה זרה עובדי אלילים והקדוש ברוך הוא קרב אותנו לעבודתו], ולפי הסגנון של המחבר, נראה שהוא חי אחרי הרמב"ם. כי הוא לקח דברים מהרמב"ם שהלכות עבודה זרה (פ"א), ולקח דברים מהרשב"א שהובא בעיניו יעקב [בבבא בתרא סוף פרק א' ס' ל"ד], כתוב שם (ב"ב דף ס"ז ע"ב) "מרגלית היתה תלונה

בצוארו של אברהם אבינו, שהיתה מאירה מסוף העולם ועד סופו". ואם זה דברים פשוטים, קשה להבין אותם. כמה ששהיה המרגלית, היא יכולה להאיר מסוף העולם ועד סופו? איך זה יכול להיות? אז הרשב"א אמר המרגלית הוא זה יחוד ה', אברהם אבינו היה יכול להוכיח לכל אחד ואחד שה' אחד ושמו אחד. (ואני הוכחתי שאברהם אבינו נולד בימי ערב פסח [וגם הרמב"ם נולד באותו יום], והוכחתי את זה מרש"י סוף פרשת לך לך ומהפדוש [ב"ר סוף פרשה נ]. עיין בספריה נ"ח ח"א עמ' ק"ע). (גליון 352 אות לב, גליון 304 אות כ"ט וגליון 403 אות י').

ד. כתוב בגמרא (מגלה דף לא ע"א) שקוראים בשבת חל המוסרת פסח הפסרת היתה עלי יד ה' (והקראל ל"ז). ויש תשובה של רב האי גאון שמוצאת בטור (ס' ת"צ) שהטעם הוא מפני שתחית המתים תהיה בפסח. (אולי נזכר לראות את זה). ובזה הבנתי למה נהגו בחז"ל לארץ שהולכים לקברי צדיקים בחל המועד פסח, כי אז תהיה תחית המתים. לכן פסכות לא היו הולכים רק בפסח, כי תחית המתים בפסח, ואילו פסכות תהיה מלחמת גוג ומגוג. ולכן ההפסרה של שבת חל המועד סכות מדברת על מלחמת גוג ומגוג. (עוד לא זכינו לזה, ואולי כבר עברנו את זה [את גוג ומגוג], כי יש אומרים שהטואה פפרה על הכל. אנתנו צריכים לחכות בסבלנות. כמו שדף אחד לא האמין שיום אחד ישוב בארץ ישראל מאח ואחט עדות בישראל, וכלם נמצאים במקום אחד, ומדברים בקפה אחת. אתם חושבים שזה טבעי? זה לא טבעי בכלל, אבא פשה רוצה, כל דבר שאינו טבעי עושה אותו טבעי). (גליון 353 אות י"א).

ה. למה לא מברכים "שהחינו" על ברכת האילנות? כי בזה שני טעמים. טעם אחד, כי אין מצוה לראות את האילנות. הגמרא אומרת (ברכות דף מג ע"ב): "האי קאן דנפיק בימי ניסן" - מי שצא בימי ניסן, נראה אילנות פים, פורחים ומלבלבים, הוא מברך. לא אמרו חכמים לראות רק מי שהלך וראה צריך להודות, אמת מודה על הפרחים ועל האילנות, אבא אמת לא חזי לראות אותם. וטעם שני, שלכתחלה מברכים את הברכה האלת בניסן. (אמנם אם אדם ראה לפני ניסן וברך יא יד יחובה, אבא זה לא לכתחלה. הגמרא אומרת "האי מאן דנפיק בימי ניסן"). אז לפעמים הוא ראה את זה כבר לפני כן בסוף אדר, אדם שהלך במקומות של גזות ופרדסים ויש שם אילנות נחת רוח", איזה יפי. היה ראוי לברך כבר בימי אדר, אבא על פי הסוד צריכים לחכות עד ניסן [ואם כן איך יברך "שהחינו" וכבר נהנה מהם]. (גליון 403 אות ג').

למען תספור

"מוה"ר נהל"ב"

הנצי"ב היה היה חכם גדול בדורו של הרש"ש [רבי שמואל שטרנאוון], (הוא נפטר כמה שנים אחרי הרש"ש, הרש"ש נפטר בתול"ב והנצי"ב נפטר בתרנ"ג). פעם אחת פשה הנהצי"ב מסתובב מעיר לעיר (אני יודע למה, אולי קבל על עצמו גלות), הלך אצל הרש"ש. והרש"ש אמר לו: יש לי תוספות בקבמות דף פ"א ע"ב בד"ה פרות) שאני לא יודע לפרש אותו. ען בו הנהצי"ב כמה דקות ואמר לו: יש כאן טעות סופר קטנטנה. מה הטעות סופר? כתוב בתוספות "דחמיר טפי", אבא זה לא "דחמיר" אלא "דחמיר" - לכן יותר, השלח של המנהג לבנה יותר. והרש"ש כל כך התפעל מההנהגה הזאת, והביא אותה בספרו, וכתב עליו: "מוה"ר נהל"ב". מה זה נהל"ב? נפתלי הירש ליב פרלין. במקום נצי"ב - בפסלי עבי יהודה פרלין. כתב ככה. במקום עבי כתב הירש [שפפת האשכנזים], ובמקום הודעה כתב ליב. שאל אותו: למה אני לא מצאתי את הדבר כמו כבודו, אמר לו: כי אמת "פון פורת יוסף" עשירי, אמת לומד תורה מתוך נוחות, לכן לא עלה בלבך לעשות הנהגה כזאת. אבא אני לומד תורה מתוך עני ומתוך דחק, לכן אני זכיתי לחדש את ההנהגה הזאת. אז הוא הביא אותה בספרו וכתב עליו "שפפתי ישק".

כשהנצי"ב היה צעיר לא ידעו שהוא למדו בכלל. פעם אחת בא הרד"ל - הרב רבי דוד לוריא - שהיה חכם גדול, וראה אש דולקת בבית המדרש בשעה מאחרת בלילה. הלך לראות מה זה, מי הדליק אותה? אולי זה חס וקלילה שרפה? הגיע וראה את החומר הזה וישב כותב פרוש על ספרו. אמר: מה? אמת יודע ללמד? לקח את הדפים שלו, וראה שהוא כותב דברים של טעם. אמר לו: למה לא יודעים עליו? אמר לו: לא מכירים אותי, מה אכפת לי מהם? למחרת

עמד הרד"ל ואמר: רבותי, אתם מחפשים ראש ישיבה טוב לישבת וולוז'ין? זה החכם הזה! אני ראייתו אותו. והנצי"ב אמר על עצמו: אני צריך הודות לרבי דוד לוריא, אלמנצימ מומור לדוד", לולי הרד"ל שפרסם אותי הייתי נשאר כל הזמן בעני ובדוחק, במוצק ומצור, ומחסור ומעצור!". (גליון 352 הערה 19).

פתיל תכלת, מצוות ציצית בשלמות!

הגאון רבי חיים רבי שליט"א ראש ישיבת כפרית חכמים מולד

"רבים מגדולי ישראל כיום לובשים תכלת... ואני הקטן עפר ואפר למדתי מהם."

מתוך תשובה, עלון טוב לחסות בה בראשית תשע"ח

עוד אין לך תכלת? **הקבא לזיז וקבא ססוו!**

הקבאל - קוואל וולוז'ין

0799-1000-65

וזכרתם